

SOUNDI

PYHIMYS & TWANG KINGS - TULVA

Porilainen Twang Kings -tuotantoyksikkö antoi viime vuonna Salainen maailma -debyyttillään paljon keskustelua herättäneelle Pyhimykselle konsertin päätteeksi levyllisen biittejä, joista syntyi Tulvan runko. Muiden tuottajien astuessa kuvaan siitä kehkeytyi edeltäjästään monin tavoin poikkeava lp, jonka elektroniset soundit kuuluvat innoittaneen kunnianhimoisena kirjoittajana tunnettua Pyhimystä kaivautumaan syvälle riimikirjansa marginaaleihin.

Jos odotetusti ristiriitaisen vastaanoton saanut **Tulva** paljastaa Pyhimyksestä jotain uutta, se todistaa lyhyessä ajassa maan eturivin mc:ihin kiilanneen taiteilijan olevan omillaan rytmiin katsomatta. Kirjallisen ilmaisun mahdollisuuksia rohkeasti koetteleva mestari leikittelee kirjaimellisen ja metaforisen kirjoituksen jännitteillä, jättää kuulijalle kosolti tilaa luodata rivien välissä ja muodostaa oman tarinansa, Tulvan, joka uhkaa peittää meidät kaikki alleen, jos emme havahdu ajoissa.

Viime kädessä Tulvan tuotanto ei olekaan sen ravistelevin piirre. Viittaako se vedenpaisumukseen, hallitsemattomana näyttäytyvään luonnonoikkuun, joka siirtyi sumerilaisesta Gilgamešista – maailman vanhimmasta eepoksesta – Raamattuun, joka kertoo Jumalan hukuttaneen ihmiset rangaistukseksi tottelemattomuudesta?

Pyhimys ei ainoastaan tee kritiikistä piittaamatta aikamme uskaliainta hiphopia, vaan pyörittää myös Yellowmic-levy-yhtiötä, joka julkaisee Heikki Kuulan odotetun PLLP-soolodebyytin. Kuulan hienosti kuvioima ja yhtenäisestä, pingottumattomasta tuotannosta nauttiva lp todistaa tekijänsä olevan Pyhimyksen veroinen sanataiteilija, jonka oivaltavan ilmaisun terävyys puoltaa uudenlaisen kotimaisen kaupunkilyriikan syntyä. Kuula saattaa Tulvaa maanläheisemmällä matkallaan kuulijan Kallion kaduille ja onnistuu maalaamaan mieleen kaivautuvan, moniulotteisen ajankuvan täsmällisin paikallisin piirtein.

En tiedä, käykö Tulvan ja PLLP:n kaltaisista levyistä kiittäminen pitkäjänteisesti suomalaisen rytmimusiikin eteen töitä tehneitä edeltäjiä, kauppiaita vai ajan ja harjoituksen kypsyttävää vaikutusta, mutta suomalainen hiphop paranee vuosi vuodelta uusien sukupolvien pakottaessa sen rajoja siirtymään kohti toistaiseksi kuvittelemattomia muotoja.

(Soundi 04/2008)

ASKO KAUPPINEN